

ROLAND MUSTA

8915-1

M 98

NËPËR
AGIME

8915-1

M 98

ROLAND MUSTA

NËPËR AGIME

(Poezi)

LIBRARI E SHKËTIT
TË SHKËTIT

~~46503~~
13858

SHËTËPIA BOTONJËSE «NAIM FRASHËRI»

PERSËRI

1.

Agimi çeli tej në horizont
Me buzëqeshje
Sheshi i madh u ngjye mëngjezi,
nga zërat zhurmëron,
Përsëri në udhët na thërresin.
Derdhu buzëqeshje nëpër fusha
Se rinia
vërshoi në aksione,
Llampa dhe pëllumba
mban në duar
Të ndriçojë guvat
edhe honet!
Kështu ndodh gjithmonë
me rininë
Që hedh shtat aksioneve të blerta,
Dhe përhap në maja krenarinë,
Kur ngjit vrullshëm
lartësitë e kthjellta.

2.

Ti e di,
tani erdh sërish vera
Dhe ne do shkojmë
të parët në aksion.
Ku mbi supe
flamujt shpälös ëra
Dhe qyteza zjen
gjer natën vonë.
Të kujtohet vitin e kaluar?...
Sa traversa shtruan mbi trase,
Dhe kur vrisje ti të voglat duar
Mua,
të menduar shpesh më pe...
Flinim në baranga pupuliti
Që me duart tona,
vetë i ngritëm.
Dhe të kaltrat ëndrra i fladiti
Era,
që harlisej me dritën...
Me ne ish dhe cuca malësore
Që zbriti nga rrafsh' i Dukagjinit
Me 'të këngës
sa herë ja mora,
Kur së bashku në qytezë vinim...
Ajo ra...
dhe ne mund të binim
Tek rritej traseja e lartë,
Dhe rininë
përjetësisht ta linim
Përmbi tokën tonë si dhuratë.
Ti e di,
ky është ligji ynë.

4

PARTISË SIMË

Më thërret koha
të shkruaj
poema të reja,
Ku fark' e revolucionit
çdo varg të ndrisë,
Këtu unë frymëzimin e gjej,
Në epokën e madhe të partisë.
Dyndje mendimesh
vërshojnë rreth meje,
Si formacionet e ushtarëve në luftime,
Të gatshme për front,
pa rënë buria,
Armikun të vrasin me predhën e parë,
Të mbetet i shënjtë
ideali,
partia!

* * *

Kohrat pollën regjime,
mbretërrira
Dhe me gojën e tyre të lashtë
i përpinë,

Në kohrat që erdhën
Revolucionet gjëmoi breshëria,
lindën

PARTINË.

* * *

Si skulptori që gdhendi veprën me daltë,
Ku të gjallë shohim
të renë aktiviste,
Mendim' i partisë
i thellë,
i qartë,
Mbi atdheun gdhend
të ardhmen komuniste.
Motet me erëra,
ditët me shtrëngata
Ty të hodhën mbi kokë
veç brymë vitesh,
Por forca jote frëngëllon si shpata,
Arterie ke popullin,
përpjetë do rritesh!
Në ritmet e kuqe të pesëvjeçarëve,
Në fishkëllimat gri të sirenavë
Fjala jote shpërthen si fishekzare
Mbi tokën e lashtë,
ndrit kulmet e antenave,
Dhe kaq dritë s'panë kurrë këta male,
Kaq këngë,
bukë
dhe krenari,

Diva sot janë bërë hidroçentralet,
Që shpërndajnë gëzimin
jugë-veri.

* * *

Unë jam ushtar agjikator,
Njeriu i shqetësuar
i alarmeve,
Për të mbrojtur ty
dhe trollin arbëror
Supit me kallo mbaj rrypat e armëve.
Si ta vazhdoj më tej këngën për ty,
Kur t'i mbart kaç heroizma,
Që gërshetohen me jehonën partizane...
Ndofta të këndoje aq mirë nuk di,
Por luftëtar,
unë jam
dhe në tufane.
Marshojmë.
Gjithmonë përpara,
me ballin lart
Agime ngjyrë flake
për në vijnë,
Partia—
vullkani më i zjarrtë,
Partia —
konstelacion vigan
për Shqipërinë!

1966.

KAM BUSULL TË NDRITSHME

Jam ndalur shpinë kodrës të pushoj,
I dirsur prej marshimeve të gjata,
Si nga kurrize devesh po vështroj:
Qielli i kaltër digjet... zbret nata.

Hëna rrëshqet si anije antike,
Që velat i mbenë diku në beteja.
Unë eci mes shtigjesh t'egra
epike,
Mbi tokën e lashtë
mbart ëndërra të reja.
Kam busull të ndritshme,
s'më duhen yjet,
E di pikndodhjen,
ku do jem në mëngjes,
S'më trembin guvat,
s'më ndalin pyjet,
Me pushkën mbi sup
agimet përshëndes!..

